

*Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey*

ASCENSION

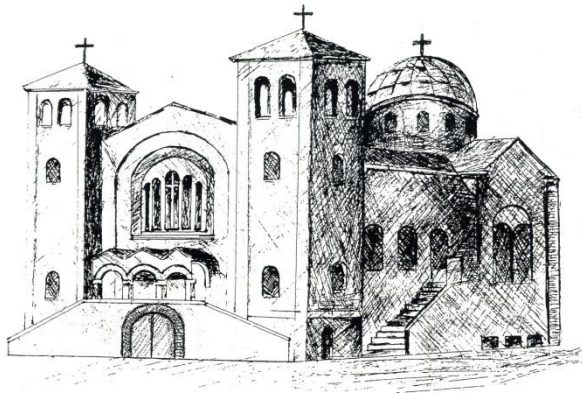
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, July 21, 2019

5th Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 21 Ιουλίου, 2019

Ε' Ματθαίου - Παρθένιος Επίσκοπος

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Παρασκευή, 26 Ιουλίου, 2019

Παρασκευή Οσιομάρτυς

9:00 π.μ., Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 28 Ιουλίου, 2019

Στ.' Ματθαίου - Οσία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, July 21, 2019

5th Sunday of Matthew - Parthenios, Bishop of Arta

8:30 a.m. – 11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Friday, July 26, 2019

Paraskevi of Rome

9:00 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Sunday, July 28, 2019

6th Sunday of Matthew - Irene of Chrysovalantou

8:30 a.m. – 11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Πρὸς Ῥωμαίους 10:1-10 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν. Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἄγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῶ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; - τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν - ἢ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; - τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

The reading is from St. Paul's Letter to the Romans 10:1-10

Brethren, my heart's desire and prayer to God for Israel is that they may be saved. I bear them witness that they have a zeal for God, but it is not enlightened. For, being ignorant of the righteousness that comes from God, and seeking to establish their own, they did not submit to God's righteousness. For Christ is the end of the law, that every one who has faith may be justified. Moses writes that the man who practices the righteousness which is based on the law shall live by it. But the righteousness based on faith says, Do not say in your heart, "Who will ascend into heaven?" (that is, to bring Christ down) or "Who will descend into the abyss?" (that is, to bring Christ up from the dead). But what does it say? The word is near you, on your lips and in your heart (that is, the word of faith which we preach); because, if you confess with your lips that Jesus is Lord and believe in your heart that God raised him from the dead, you will be saved. For man believes with his heart and so is justified, and he confesses with his lips and so is saved.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 8:28-34, 9:1 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντος τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

The Gospel According to Matthew 8:28-34; 9:1

At that time, when Jesus came to the country of the Gergesenes, two demoniacs met him, coming out of the tombs, so fierce that no one would pass that way. And behold, they cried out, "What have you to do with us, O Son of God? Have you come here to torment us before the time?" Now a herd of many swine was feeding at some distance from them. And the demons begged him, "If you cast us out, send us away into the herd of swine." And he said to them, "Go." So they came out and went into the swine; and behold, the whole herd rushed down the steep bank into the sea, and perished in the waters. The herdsmen fled, and going into the city they told everything, and what had happened to the demoniacs. And behold, all the city came out to meet Jesus; and when they saw him, they begged him to leave their neighborhood. And getting into a boat he crossed over and came to his own city.

Saint **Paraskevi of Rome** or **Parasceva of Rome** is venerated as a [Christian martyr](#) of the 2nd century. She is invoked for the healing ailments of the eyes. Her feast day is July 26.

According to tradition, she was born in a village near Rome^[3] about 140 AD to parents who were Christians. Her parents, Agathon and Politia, were of [Greek](#) origin, and had prayed for many years to have a child. When Politia finally bore a child, the baby girl was named *Paraskevi* (Παρασκευή), which means "Friday" in [Greek](#) (literally "preparation (day)" for the [sabbath](#): cf. [Mark 15:42](#)), because she was born on that day.^[4] Paraskevi grew up to be a devout and well-read woman, who rejected many suitors.

After the death of her parents, she gave away all of her possessions and became the head of a Christian community of young virgins and widows. She also began to preach the Christian faith,^[5] and at the age of 30, left Rome and visited many cities and villages. In the village of Therapia in Turkey, she was arrested by soldiers of the Emperor [Antoninus Pius](#), and brought to trial. The charge was blasphemy and that her words were the cause of all the ills that had recently befallen the empire.^[6] According to a traditional story, the emperor attempted to force the saint to denounce her faith, and even offered to marry her. Paraskevi refused, and was tortured by having a steel helmet lined with nails placed on her head. Paraskevi endured this torture and her endurance caused many to convert to [Christianity](#). Paraskevi was imprisoned and tortured. She was also immersed into a large kettle of oil and tar, but she emerged unscathed. When she was accused of using magic, Paraskevi responded by throwing the liquid into the emperor's face. He was blinded, and asked for her help. Antoninus Pius regained his sight and set Paraskevi free.^[5] However, after the death of Antoninus Pius, the laws changed once again under [Marcus Aurelius](#), and Paraskevi was imprisoned. She was captured in a city governed by a man named Asclepius, who threw her into a pit with a large snake. The saint made a sign of the cross and the snake was cloven in half.^[7] She continued to travel from city to city preaching the Faith. Eventually, Paraskevi was arrested by an official named Taracius (Tarasios), who had her beheaded.^[8]

Αγία Παρασκευή η Οσιομάρτυς

Η Αγία Παρασκευή γεννήθηκε στη Ρώμη στα χρόνια του αυτοκράτορα Αντωνίνου (138 - 160 μ.Χ.). Ήταν κόρη των ευσεβών Χριστιανών, Αγάθωνα και Πολιτείας, οι οποίοι φρόντισαν για την χριστιανική αγωγή της, όπως είχαν υποσχεθεί στο Θεό στην περίπτωση που θα τους έδινε ένα παιδί. Επειδή το παιδί γεννήθηκε ημέρα Παρασκευή έλαβε αυτό το όνομα. Μετά το θάνατο των γονέων της, η Παρασκευή μοίρασε όλη την περιουσία της στους φτωχούς και ανέπτυξε ιεραποστολική δραστηριότητα στην Ρώμη και στα περίχωρα της πόλης, κηρύσσοντας το λόγο του Χριστού. Η δράση της προκάλεσε τον ειδωλολάτρη αυτοκράτορα Αντωνίνο, ο οποίος την συνέλαβε και της υποσχέθηκε υλικά αγαθά στην περίπτωση που θα θυσίαζε στα είδωλα. Βλέποντας όμως πως η Αγία παρέμενε σταθερή στην πίστη της, την υπέβαλε στο βασανιστήριο της πυρακτωμένης περικεφαλαίας, το οποίο υπέμεινε με καρτερικότητα. Τότε ο Αντωνίνος διέταξε και την έβαλαν σε ένα λέβητα με καυτό λάδι και πίσσα.

Επειδή όμως είδε την Αγία άθικτη, πλησίασε το πρόσωπο του στον λέβητα - καθώς δεν μπορούσε να εξηγήσει πώς η αγία είχε μείνει ανέπαφη - για να δοκιμάσει αν πράγματι είναι καυτό, και αμέσως τυφλώθηκε. Η Αγία με προσευχή έδωσε στον Αντωνίνο το φως του, με αποτέλεσμα να πιστέψει στο Χριστό ή κατ' άλλους να σταματήσει τους διωγμούς εναντίον τους. Ελευθέρωσε πάντως την Αγία Παρασκευή, η οποία συνέχισε να κηρύττει το Ευαγγέλιο σε άλλα μέρη, μέχρι που έφτασε στην Ελλάδα. Στα Τέμπη ένας ειδωλολάτρης άρχοντας την υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια, τα οποία υπέμεινε καρτερικά, για να τελειωθεί με δια αποκεφαλισμού θάνατο.

Μεγαλομάρτυς Παντελεήμων

Τὸν καιρὸ πὸν τὰ μαῦρα σύννεφα τῆς εἰδωλολατρείας σκέπαζαν ἀπειλητικὰ ὅλη τὴν οἰκουμένη, στὰ τέλη δηλαδὴ τοῦ τρίτου αἰώνα μετὰ Χριστόν, γεννήθηκε στὴ Νικομήδεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὁ Ἅγιος μεγαλομάρτυρας Παντελεήμων. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη αὐτοκράτορας τῆς Ρώμης ἦταν ὁ φοβερὸς διώκτης τῶν Χριστιανῶν, ὁ Μαξιμιανός.

Ὁ πατέρας του λεγόταν Εὐστόργιος καὶ ἦταν εἰδωλόλατρες ἀξιωματοῦχος, μέλος τῆς συγκλήτου. Ἡ μητέρα του λεγόταν Εὐβούλη καὶ ἦταν θερμὴ Χριστιανή. Τὸ ὄνομα πὸν ἔδωσαν στὸ παιδί τους ἦταν Παντολέον.

Ὁ Παντολέον ἦταν πολὺ ἐξυπνος, εὐγενικός, ἐπιμελής, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, γεμάτος ἀρετῆ, παρ' ὅλο πὸν ἀκόμη δὲν εἶχε βαπτιστεῖ Χριστιανός. Ὅταν μεγάλωσε, ὁ πατέρας του τὸν παρέδωσε σ' ἕνα φημισμένο γιατρό, τὸν Εὐφρόσυνο, γιὰ νὰ τοῦ διδάξει τὴν ἰατρικὴ ἐπιστήμη. Σὲ λίγο καιρὸ ὁ Παντολέον ξεπέρασε ὅλους τοὺς συνομήλικούς του στὴν μόρφωση καὶ ὅλοι μιλοῦσαν μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὸ χαρακτήρα του. Ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας, μαθαίνοντας γιὰ τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν ἐξυπνάδα του, τὸν προόριζε γιὰ νὰ γίνει γιατρὸς στὸ παλάτι, ὁ γιατρὸς τῶν ἀνακτόρων. Τὸν ἴδιο καιρὸ, ὁ γέροντας ἱερέας τῆς Νικομήδειας Ἑρμόλαος, φωτισμένος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, κάλεσε στὸ σπίτι πὸν κρυβόταν τὸν Παντολέοντα γιὰ νὰ τὸν γνωρίσει. Ἀφοῦ συνομίλησαν γιὰ πολλὴ ὥρα, ὁ Ἑρμόλαος κατενθουσιάστηκε ἀπὸ τὴν ἀρετὴ πὸν κοσμοῦσαν τὸ νέο καὶ ἀποφάσισε νὰ τοῦ γνωρίσει τὴν πίστη στὸ Χριστό. Ἔτσι ἀναπτύχθηκε ἀνάμεσά τους μιὰ ἄριστη πνευματικὴ σχέση. Ὁ Παντολέον ἐπισκεπτόταν καθημερινὰ τὸν Ἅγιο Ἑρμόλαο καὶ ἀπολάμβανε τοὺς Χριστιανικούς του λόγους. Στερεωνόταν ἔτσι, σιγὰ - σιγὰ, στὴν ἀληθινὴ πίστη. Ἐνα ἐντυπωσιακὸ γεγονὸς κάνει τὸν Παντολέοντα νὰ πάρει τὴ σοβαρὴ καὶ γενναία ἀπόφαση νὰ δεχθεῖ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα, νὰ γίνει Χριστιανός. Ἐνῶ περπατοῦσε στὸν δρόμο συνάντησε ἕνα παιδί πὸν τὸ δάγκωσε μιὰ ὄχιὰ καὶ πέθανε. Λέει λοιπὸν στὸν ἑαυτὸ του: Θὰ προσευχηθῶ στὸ Χριστὸ νὰ ἀναστήσει αὐτὸ τὸ παιδί καὶ ἂν πράγματι τὸ παιδί ἀναστηθεῖ, ἐγὼ πιά δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ

καθυστερῶ τὴν βάπτισή μου, θὰ γίνω Χριστιανός, θὰ πιστέψω ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Θεὸς ὁ ἀληθινός, ὁ Σωτὴρας τοῦ κόσμου. Αὐτὰ σκέφτηκε καὶ προσευχήθηκε θερμὰ στὸν Κύριο. Ἀμέσως τὸ παιδί ζωντάνεψε καὶ τὸ φίδι πέθανε. Γεμάτος χαρὰ ὁ Παντολέον τρέχει στὸ γέροντα Ἑρμόλαο, τοῦ διηγεῖται τὸ θαῦμα καὶ τοῦ ζητᾶ νὰ τὸν βαπτίσει. Καὶ ὁ Ἑρμόλαος, ἐπειδὴ γνώριζε ποιὸς ὀδηγεῖται στὴν τελειότητα, γεμάτος συγκίνηση ὀδήγησε στὸ φωτισμὸ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος τὸν Παντολέοντα. Ἀπὸ τότε ὁ Παντολέον ἐγινε ἀνάργυρος ἰατρός. Θεράπευε μὲ τὴ δύναμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοὺς ἀσθενεῖς, χωρὶς νὰ παίρνει καθόλου χρήματα. Ἀκόμη, ὅταν εὔρισκε φτωχοὺς τοὺς βοηθοῦσε ποικιλότροπα, δίνοντάς τους χρήματα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα εἶδη. Ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐντυπωσιακὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου ἦταν ἡ θεραπεία ἐνὸς τυφλοῦ, μὲ τὴ δύναμη καὶ πάλι τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ μας, τοῦ Χριστοῦ. Οἱ θαυμαστὲς θεραπείες τοῦ Ἁγίου προκάλεσαν τὸ θαυμασμὸ τῶν κατοίκων τῆς Νικομήδειας, ἀλλὰ καὶ τὸ μῖσος καὶ τὸ φθόνον τῶν ἄλλων ἰατρῶν τῆς πόλης. Οἱ τελευταῖοι κατάγγειλαν τὸν Παντολέοντα στὸν αὐτοκράτορα Μαξιμιανό, τὸν φοβερὸ αὐτὸ διώκτη τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Μαξιμιανὸς κάλεσε τὸν Ἅγιο στὰ ἀνάκτορα γιὰ νὰ ζητήσει ἐξηγήσεις. Ὁ Ἅγιος ὁμολόγησε μὲ θάρρος ὅτι εἶναι Χριστιανός. Ὁ αὐτοκράτορας στὴν ἀρχὴ προσπάθησε νὰ τὸν πείσει μὲ διάφορες κολακεῖες καὶ ὑποσχέσεις νὰ ἀρνηθεῖ τὸ Χριστὸ καὶ νὰ θυσιάσει στὰ εἰδῶλα. Ὁ Παντολέον ὅμως ἔμεινε πιστὸς καὶ ἀκλόνητος. Δὲν ἀρνήθηκε. Δὲν πρόδωσε τὸ Χριστό. Ὁ αὐτοκράτορας ἐξαγριωμένος, διέταξε φοβερὰ βασανιστήρια, γιὰ νὰ κλονίσει τὸν Ἅγιο καὶ νὰ τὸν ἐξαναγκάσει νὰ θυσιάσει στὰ εἰδῶλα. Οἱ στρατιῶτες τοῦ αὐτοκράτορα, ἄρχισαν νὰ τοῦ ξέουν τὴ σάρκα μὲ μαχαίρια καὶ νὰ καῖνε τὶς πληγὲς μὲ λαμπάδες. Ὁ Χριστὸς, ὅμως, ἤλθε σὲ βοήθεια τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ θεράπευσε τὶς πληγὲς, φωτίζοντάς τον μὲ ἀστραπές. Στὴ συνέχεια ἔβαλαν τὸν Παντολέοντα μέσα σὲ ἓνα καζάνι ποῦ ἔβραζε. Μὲ τὴ βοήθεια ὅμως καὶ πάλι τοῦ Θεοῦ ὁ Ἅγιος ἔμεινε σῶος καὶ ἀβλαβὴς καὶ ἡ φωτιὰ θαυματουργικὰ ἔσβησε. Ἀκολούθως βύθισαν τὸν Ἅγιο στὰ βάθη τῆς θάλασσας, ἀφοῦ ἔδεσαν στὸ λαιμὸ του μιὰ τεράστια πέτρα. Ὁ Χριστὸς, ὅμως, ἔκανε τὴν πέτρα πιὸ ἐλαφρῖα ἀπὸ φύλλο καὶ ἔδωσε στὸν

Παντολέον τὴν δύναμη νὰ περπατᾶ πάνω στὰ νερά. Ἔτσι σῶος καὶ ἀβλαβὴς, βγήκε στὴ στεριά. Στὴ συνέχεια ἐρριξαν τὸν Ἅγιο σὲ πεινασμένα ἄγρια θηρία. Ὅμως τὰ ζῶα, ἀντὶ νὰ τὸν κατασπαράξουν, ἔγλειφαν ἤρεμα καὶ εἰρηνικὰ μὲ τὴ γλώσσα τους τὰ πόδια του, κουνώντας τὶς οὐρὲς τους.

Ἐκπληκτος ἀλλὰ καὶ ἐξαγριωμένος ὁ ἡγέμονας, διατάσσει τὸν ἀποκεφαλισμὸ τοῦ Ἁγίου. Ὅμως, θαυματουργικῶς, τὸ ξίφος λυγίζει καὶ ἀντὶ αἷμα τρέχει γάλα. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸ διὰ ἀποκεφαλισμοῦ θάνατο τοῦ Ἁγίου, ἀκούσθηκε φωνὴ ἀπ' τὸν οὐρανό. Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ ποῦ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Παντελεήμων, ποῦ σημαίνει τὸν Ἅγιο ποῦ ὅλους τους βοηθᾶ καὶ τοὺς ἐλεεῖ ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθροὺς του.

Τὸ Τίμιο Σῶμα τοῦ Ἁγίου τάφηκε μὲ τιμὲς ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς. Ἡ ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμη του τὴν 27ῆ Ἰουλίου.

Panteleimon the Great Martyr

His parents were Eustorgius of Nicomedia, a pagan, and [Saint Eubula \(March 30\)](#). They named him *Pantaleon*, which means *in all things like a lion*, but when he [converted](#) to Christianity, he changed his name to *Panteleimon*, which means *all-merciful*. He learned about Christianity from the [priest](#) who later [baptized](#) him, Saint Hermolaus. Hermolaus was living with two other priests, Hermippus and Hermocrates; the three were "survivors of the massacre of 20,000 Christians in 303 ([December 28](#))."^[1]

St. Panteleimon had been educated as a physician, and he "dedicated his life to the suffering, the sick, the unfortunate and the needy. He treated all those who turned to him without charge, healing them in the name of [Jesus Christ](#). He visited those held captive in prison. These were usually Christians, and he healed them of their wounds. In a short time, reports of the charitable physician spread throughout the city. Forsaking the other doctors, the inhabitants began to turn only to St. Panteleimon."^[1]

Other physicians brought his case before the Emperor Maximian. St. Panteleimon confessed to being a Christian and refused to offer sacrifice to the state gods.

"[He] suggested that a sick person, for whom the doctors held out no hope, should be brought before the emperor. Then the doctors could invoke their gods, and Panteleimon would pray to his God to heal the man. A man paralyzed for many years was brought in, and pagan priests who knew the art of medicine invoked their gods without success. Then, before the very eyes of the emperor, the saint healed the paralytic by calling on the name of Jesus Christ. The ferocious Maximian executed the healed man, and gave St. Panteleimon over to fierce torture."^[1]

Hermolaus, Hermippus, and Hermocrates were brought forth; they confessed and were beheaded. Throughout the many tortures, St. Panteleimon remained untouched. Enraged, Maximian ordered that St. Panteleimon be beheaded. The soldiers took him to an olive tree, but when they struck him while he was praying, the sword melted like wax. After he finished his prayer, "a Voice was heard from Heaven, calling the [passion-bearer](#) by his new name and summoning him to the heavenly Kingdom."^[1] He instructed the soldiers to rise from their knees where they had fallen in fear and to complete the execution. After they followed his instruction, the olive tree became covered with fruit.

Although his body was thrown into a fire, it came out unharmed and was buried by Christians. His head is located on the island of Andros at the [Panachrantos monastery](#)^[2] and, on occasions, is taken to other monasteries for veneration. Some of his [relics](#) can be found at the [Putna Monastery \(Bucovina, Romania\)](#), as well as in the Ss. Peter and Paul Cathedral in Constanța, Romania.

"St. Panteleimon is invoked in the prayers at the blessing of water and the blessing of oil, together with St. Hermolaus and the other unmercenarys and [wonder-workers](#)."^[3] There is an [Akathist](#) hymn in his honor.

Markella of Chios

The holy and glorious [Virgin-martyr Markella of Chios](#) (also *Marcella*) is the [patron saint](#) of Chios and was born and lived in the village of Volissos of Chios. Her [feast day](#) is celebrated on [July 22](#).

Markella was born and lived in the village of Volissos of Chios and lived during the fourteenth century. Her mother was a devout christian but her father, who was mayor of the village, was an idolater. At a young age, her mother passed away, but not before she had taught Markella the ways of the Lord. While her father saw to her education, she continued to live in faith and virtue, dedicating herself to [Jesus Christ](#). She studied the [Holy Bible](#) and spent many hours in [prayer](#). She practiced the virtues of [fasting](#), love, hospitality and chastity. She avoided idle interactions so that she would not come to spiritual harm. Her goal was to attain the Kingdom of Heaven, and to become a bride of Christ.

St Markella increased in virtue as she grew older, fasting, praying, and attending church services. She tried to keep the commandments and to lead others to God. She loved and respected her father, and comforted him in his sorrow. She told him she would take care of him in his old age, and would not abandon him. As an adult, St Markella was loved by everyone for her beauty and for her spiritual gifts. Her father, moved by the [evil one](#) began to have sinful desires for Markella. By the time she had reached her eighteenth birthday, her father's desires had begun to show and so Markella decided to leave from her father's house in order to preserve her purity. She went to a nearby mountain and hid in a bush. Her father found her, with the help of a local shepherd, and then set fire to the bush to force her to show. It is said that the shepherd's hand with which he pointed out Markella's hiding spot immediately began to tremble. Markella ran to the sea to escape but her father aimed an arrow at her and wounded her. The blood of the [saint](#) dyed the rocks and to this very day, during

the festivities for her feast day, at a specific time, her blood becomes visible on these rocks for all the faithful who bear witness to this miracle. Her final moments were spent in prayer to Christ with a request that the rocks would open for her to hide from her father. She was enclosed in the rock, with only her chest and head visible. Upon finding her, filled with evil frenzy, her father butchered her body and then cut off her head and threw it into the sea. Her head floated to the nearby beach of Komi. For many years, the locals could not locate the head until one day an Italian Naval ship was in the area. In the evening, they could see a bright light coming from the distance and when they got closer they witnessed a head, floating in the water, lit by upright floating candles. Immediately, they realised that this was a sacred miracle they were witness to and they took the head of the Saint back to their homeland.

Holy water is said to spring from the rocks that mark her martyrdom. Many pilgrims visit this location and every year on the [22nd of July](#), during the commemoration services for the Saint, the holy sea water in the rock pool boils during the entire Paraklisis Service; this phenomenon only occurs in the presence of a [priest](#). If a pilgrim's faith is strong, a local tradition is that the water in the rock-pool will feel extremely warm to touch.

Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΚΕΛΛΑ

Η πολύαθλος και ένδοξος παρθενομάρτυς της Χίου

Ανάμεσα στους πολυάριθμους Αγίους, που κοσμούν το τοπικό αγιολόγιο και τη μακρόχρονη εκκλησιαστική ιστορία του μυροβόλου νησιού της Χίου είναι και η Αγία παρθενομάρτυς Μαρκέλλα που αποτελεί το ευλαβικό καύχημα των απανταχού της Γης Χίων και τον πολύτιμο πνευματικό θησαυρό για χιλιάδες προσκυνητές, οι οποίοι συρρέουν στον τόπο του μαρτυρίου της για να αποδώσουν τον οφειλόμενο σεβασμό στο μεγαλείο και τον ηρωισμό της, αλλά και για να ζητήσουν τη θαυματουργική της χάρη για την επίλυση σωματικών και ψυχικών ασθενειών.

Η Αγία Μαρκέλλα γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Βολισσό, στο ιστορικό αυτό κεφαλοχώρι της βορειοδυτικής Χίου. Για τον χρόνο της γέννησης, της ζωής και του μαρτυρίου της Αγίας υπάρχει σύγχυση και ασάφεια μεταξύ των βιογράφων. Σύμφωνα με τον βιογράφο της, Όσιο Νικηφόρο τον Χίο, η Αγία Μαρκέλλα έζησε και ήκμασε περί το 1500. Ο πατέρας της ήταν ειδωλολάτρης και η χριστιανή μητέρα της απεβίωσε σε νεαρά ηλικία. Η Μαρκέλλα διακρίθηκε από νωρίς για τη βαθιά της πίστη και αγάπη στον Χριστό, την καλοσύνη και αγνότητά της, τη σεμνότητα και την ευγένεια της ψυχής της. Προικισμένη με θεϊκή σοφία και αμέτρητα ψυχικά χαρίσματα επικοινωνούσε αδιάλειπτα με τον Θεό. Αυτόν τον “επίγειο άγγελο” φθόνησε ο εωσφόρος και θέλησε να την πολεμήσει με κάθε μέσο.

Έτσι ο ειδωλολάτρης και σκληρόκαρδος πατέρας της άρχισε να επιθυμεί ερωτικά την ίδια του την κόρη και να νιώθει προς αυτή

μία αστείρευτη σαρκική επιθυμία. Όταν η Μαρκέλλα διαπίστωσε τον αναίσχυντο χαρακτήρα του σαρκολάτρη πατέρα της, εγκατέλειψε το πατρικό σπίτι και αναζήτησε καταφύγιο στα βουνά της περιοχής. Τότε ο πατέρας της κινούμενος από τις κτηνώδεις ορέξεις του και με απεριόριστη μανία άρχισε να ψάχνει να βρει τη νεαρή και όμορφη Μαρκέλλα.

Τότε η δύστυχη και έντρομη κόρη προσπάθησε να προστατευθεί και να σώσει την τιμιότητά της. Μία μεγάλη βάτος αποτέλεσε το ασφαλές καταφύγιο της Αγίας. Ένας βοσκός όμως αντιλήφθηκε τη Μαρκέλλα και υπέδειξε τη βάτο στον μανιακό πατέρα της. Τότε ο πατέρας έβαλε φωτιά στη βάτο για να την αναγκάσει να βγει έξω από αυτή. Η Μαρκέλλα κατάφερε και βρήκε διέξοδο και έτσι γλίτωσε από τα χέρια του σαρκολάτρη πατέρα της.

Στη συνέχεια άρχισε να τρέχει πάνω στις πέτρες και τα βράχια, αλλά ο πατέρας της βλέποντας τη δυσκολία να τη φτάσει, αποφάσισε να τη σημαδέψει με το τόξο του και έτσι εκτόξευσε προς αυτή ένα βέλος. Η Αγία πληγώθηκε και το αγνό της αίμα πότισε τα βράχια. Παρόλα αυτά δεν έχασε την ψυχική της δύναμη και συνέχισε να τρέχει. Οι σωματικές της δυνάμεις άρχισαν όμως να την εγκαταλείπουν και κάποια στιγμή έπεσε κάτω ταλαιπωρημένη και πληγωμένη. Η βαθιά και ακλόνητη πίστη της την βοήθησε να βρει τη σωτήρια λύση. Με τα μάτια στραμμένα στον Ουράνιο Νυμφίο προσευχήθηκε και Του ζήτησε να σχίσει τον βράχο και να την κρύψει μέσα. Η παράκληση της Αγίας έγινε πραγματικότητα και έτσι ο βράχος σχίστηκε και δέχτηκε το σώμα της ενάρετης Μαρκέλλας μέχρι το στήθος. Ο σαρκολάτρη πατέρας φτάνοντας στον τόπο και βλέποντας το παράδοξο αυτό θαύμα, οργίστηκε ακόμη περισσότερο και έκοψε με ένα μαχαίρι τους μαστούς της και τους πέταξε στο βουνό. Στη συνέχεια αποκεφάλισε την κόρη του και πέταξε την κεφαλή της στη θάλασσα. Σύμφωνα με την

παράδοση μία ασυνήθιστη λάμψη άρχισε να εκπέμπεται από την κεφαλή της Αγίας που στέφθηκε με τον ουράνιο και άφθαρτο στέφανο της άθλησης και της θειικής δόξας.

Η φιλοπατρία των απανταχού της Γης ευρισκομένων Χίων, αλλά και τα αναρίθμητα θαύματα της Αγίας οδήγησαν στην ανέγερση ιερών ναών επ' ονόματι της πολυάθλου και ενδόξου παρθενομάρτυρος της Χίου. Έτσι η συνοικία του Βοτανικού στην Αθήνα κοσμείται με ενοριακό ναό της Αγίας Μαρκέλλας, ενώ τα τελευταία χρόνια ανεγέρθηκε περικαλλές παρεκκλήσιο στο όνομα της Αγίας και στην περιοχή της Κάτω Κηφισιάς. Στην Αττική παρεκκλήσια αφιερωμένα στην Αγία Μαρκέλλα υπάρχουν επίσης στην Ελευσίνα και στα Μέγαρα, ενώ η μνήμη της εορτάζεται και στον θεμελιωθέντα το 1878 ιερό ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Πειραιώς, όπου φυλάσσεται εικόνα της Αγίας, η οποία δωρήθηκε το 1905 από τους πρώτους Χιώτες έποικους. Στον περικαλλή και ιστορικό αυτό ναό του Πειραιώς λαμβάνει χώρα ο κατ' έτος πανηγυρικός εορτασμός της μνήμης της από τη Χιακή Αδελφότητα Αττικοβοιωτίας «Ο Κοραής». Γραφικά εξωκκλήσια - παρεκκλήσια επ' ονόματι της Αγίας Μαρκέλλας έχουν καταγραφεί επίσης στις Σπέτσες, την Άνδρο, τη Μήλο, τη Σαντορίνη, τη Σάμο, τους Λειψούς, τη Λέρο, την Παστίδα Ρόδου και την Πάλαιρο Αιτωλοακαρνανίας.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 7,3

SUNDAY, July 21, 2019
5th Sunday of Matthew

KYPIAKH, 21 Ιουλίου, 2019
Ε' Ματθαίου

MEMORIAL SERVICES –ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Αχιλλέας Γεωργίου

40 days: Achilles Georgiou

40 μέρες: Γεώργιος Πίππας

40 days: George Pippas

*Ο καφές προσφέρεται από την οικογένεια Πίππα
που τελεί το μνημόσυνο εις μνήμη του κεκοιμημένου*

*The coffee is offered by the Pippas Family
that has the Memorial Service*

SAVE THE DATE 2019

1. Greek School Faculty Meeting & Luncheon
September 4, 2019
2. Greek Afternoon School Opens *September 6, 2019*
3. Philoptochos Fashion Show *October 15, 2019*
4. "OXI DAY" Program *October 25, 2019*
5. Church Anniversary Dance *November 23, 2019*